

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI AR.
helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt félre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sor helye 5 kr (1—10 sor
helye 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirdet-
éseknél kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bérletdíja 30 kr.
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendő

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.
MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Berndt; Bécsben: Daube G. L. s társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. s társa hirdetési irodájában.

121. szám.

Brassó, Kedd, október 25-én.

III. évfolyam 1887.

A második év.

Lazajlott csendben, vihar nélkül. Elmult években, de nyomában egészséges csemeték jöttek, hogy majdan hatalmas és terebélyes nőjjenek.

Az E. M. K. E. brassómezei fiókegyetem második évét rekesztette be vasárnap. szép házi ünnepély volt, csendes, lélekemelő. Csendes, mint az egész év.

Az E. M. K. E. munkáját csendben végzi. Nem itt világra szóló zajt. Így a brassómezei fiók is. A vihar reakciót szül. Nyomában musztulus támad. A nap meleg sugarai ellenben mindenfelé áldást szórnak. A zuhogó esőnyam magával sodor partot s hatalmas sziklat is, elsőpri akadályait utjából, hogy azokat egy halomra gyűjtve, később leküzdhetet-
en gátat képezzen vele önmagának. E gát már kiszorítja medréből is.

A csendesen aláhőmpölygő kristálypatak mintén mossa a partot, de nyomában nem támad pusztulás s mentében termékeny a föld.

A karl élével, az erőszakkal lehet népet hódítani, de magát azok előtt kedveltetni nem.

Ellenben a kultura fegyvere nemcsak meg-
adit, nemcsak legyőz, hanem meggyőz is.

Századunk egyik jelszava: kultura. — A másikk: vagyon. De hol a kultura megvan, ott vagyon sem maradhat el. A hol a kultura hiányos hódításokat tesz, ott a népek hovatöbb több és több forrást nyernek a közvagyo-
nosodásra. Az ellenkező nem áll. Vagyonos népek egyuttal nem feltétlenül kulturnépek is. Példa van rá elég.

A legfőbb jelszó tehát: kultura. Ezt tűzte zászlájára az E. M. K. E. E jelszót tartotta me előtt a brassómezei fiókegyetem. E jelszó behatása alatt támadt az első évben, az első a másod-
ik évben a második kisedővő-intézet Brassóban. Mára e jelszó behatása alatt támadna a harmadik évben a harmadik ott, a hol még ége-
n szükséges: Bulgárszeg külvárosban. S lám kultura nyomán közvagyonosodás támad. Az E. M. K. E. kultura, nemzeti önértet ter-
esztésére alakult s mégis nyer elég időt arra, hogy gondoskodjék népeink anyagi sorsá-
ról. Lám, az E. M. K. E. utján az erdélyi városok százazekre menő munkát nyertek. Hát mi más ez, mint a közvagyonosodás emelése?

És lám, az E. M. K. E. bár magyar egyesület, magyar minden ízében, a hol köz-
vagyonosodásról van szó, a hol e haza népei anyagi helyzetének emelése forog kérdésben, ott az E. M. K. E. nem tekint nemzetiséget, ott leteszi magyar jellegét s internacionális szint ilt; ott egy bánásmódban részesít ma-
gyart, szász, románt, akár tagja az illető az egyesületnek, akár nem.

A brassómezei fiókegyetem kiválóan bő alkalma jutott a második egyleti évben, e téren működni.

Elég működéséből e két mozzanatot kiragadni, hogy ítélhesünk fölötte; hogy tisztában legyünk azzal, mily irányban működik a kul-
tura terjesztése s a közvagyonosodás emelése terén.

De van még sok más jellemző mozzanat. A vasárnapi ünnepély tudomást szerzett mind-
ezekről s mi, kik részesei valánk azon ünne-
pélynek, csak elismeréssel szólhatunk e mű-
ködésről.

A második év lezajlott. Sok teendő van még. A jelzett bolgárszegi óvóintézet, a falusi óvók sorsának javítása, magyar társadalmunk konszolidálása s egységessé tétele, s magának az egyesületnek még erősebb meggyökerezte-
tése magyarságunk körében, egy irodalmi és közgazdasági csarnok emelése, többek között mindmegannyi oly teendők, melyek a har-
madik egyleti évben várnak megoldásra.

Azok a lelkes hazafiak, kik eddig annyi önzetlenséggel és áldozatkészséggel szolgálták a szent ügyet, bizonyára nem fognak lankadni ezután sem. Fáradozásuk s nemes munkájuk sikere bizonyára újabb lelkesedést fognak be-
lélők önteni s a mit kezdeményeztek, azt teljes diadalra is fogják juttatni.

Ámde a vezér is tehetetlen, ha nincs lelkes hadserege. A brassómezei magyarságba vet-
jük tehát bizalmunkat, hogy támogatni fogja vezéreit önmegtagadó munkájokban.

„Félre kishittük!” — így szól a költő. Ezt kiáltja felénk a nemzet is. Bátorság és ki-
tartás kell ama hazafias érzéshez s maguktól dőlnek le az oromok, melyek utunkat állják.

S ha mindez megvan, akkor csak még egy kell: összetartás, egyetértés. Félre minden más érdekel! Lebegjen szemünk előtt egyedül nemzetünk, hazánk java.

Ha voltak félreértések a multban, egyen-
litsük ki, távolítsuk el. Legyen e magyarság egy test. Bár mielőbb azzá lenne!

Belföld.

Brassó, október 24-ikén (Országgyűlés.) A képviselőház október 22-én tartott ülésének főérdekét a pénzügyi exposé képezte. Miután az ülés elején Fa-
biny miniszter az öröklési jogról szóló törvényjavas-
latot betérjeszté s a napirend egyéb tárgyai elintéztet-
tek, általános figyelem és feszült érdeklődés közt Tisza Kálmán miniszterelnök előterjeszté a jövő
évi költségvetést — oly tájékoztató s pénzügyi pro-
grammot képező beszéd kíséretében, mely gyakori
élénk tetszéseket s végül zajos eljenzést provocált —
és el lehet mondani, hogy Tisza exposéja rendkívül
kedvező és megnyugtató benyomást gyakorolt a házra.

Tisza előbb a jövő évi budget főbb tételeit tag-
lalta s összehasonlítá a jelen évvel, majd utalva a
három pénzügyi törvényjavaslatra, melyeket beszéde
végeztével tényleg be is adott, kiemelé, hogy ezek
mintegy 6 millióval apasztandják a deficitet.

Fölötte érdekesítő volt beszédének második
része, melyben a lehető legörvendetesebb pénzügyi
perspectivát nyújtá az 1889. és 1890. évekre.

A ház a legnagyobb figyelemmel, az érdeklődés,
a tetszés, némely helyütt a meglepetés szemmel látható
jeleivel fogadta a miniszter alapos, komoly s rendkívül
gondosan előadott fejtegetéseit s végül tetszésének zajos
helyeslésben adott kifejezést.

A ház most november 24-ig nem tart érdemleges
ülést, időközben azonban az elnök formai üléseket
összehívhat.

Az 1888-ik évi költségvetés főösszegei követ-
kezők:

Rendes kiadások	321,072.608
Átmeneti kiadások	2,267.426
Beruházások	13 771.079
Rendkívüli közösügyi kiadás	7,825 995
Összesen	345,037.108
Rendes bevételek	319,899.999
Átmeneti bevételek	6,741.988
Összesen	326,641.987
Összes kiadás	345,037.108
Összes bevétel	326,641.987
Hiány	18,395.121

Külpolitikai szemle.

Brassó, okt. 24. A legtöbb németországi hirlap
azzal foglalkozik, hogy minő befolyással volna az
Oroszországgal szemben fennálló viszonyra, ha a czár

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

A hontalan.

— Beszély. —
(Folytatás.)

Félig meztetenül, meztláb, dideregve a hidegtől
dottak ki hálósobájukból a leánykák a folyosóra-
ra tódulva tanítónők köré, kik kuszált hajukkal,
ak úgy godatlanul magukra vetett ruháikkal s el-
szó bizonytalanságukkal még nagyobb aggodalmat
eltek az amugy is halálraijedt gyermekekben.

Gabriella tartotta meg leginkább lélekjelenetét s
gyermekek mind hozzá mcnekültek, mint legbiza-
mura gerjesztőbb alakhoz. Megnyugtatta, csitította
et; kendőket keresett, hogy betakarja félig mez-
ten testüket. A legbiztosabb lakosztályok, a tanter-
ek felé toltá őket. Azonban nehéz volt itt nyugal-
at teremteni, a nők s gyermekek ide-oda fu-kostak.
Az igazgatónő rohant egyik szobából a másikba,
ancsokat osztogatva a cselédségnek.

Végre megérkezett a tűzörség. A szivattyuk zaja
hatott hozzájuk; mindez és a vészharang ujból
kongása növelé még a félelmet. A füstfellegek
magasabbra emelkedtek a tűzfény megvilágította
össes helyiségeket, az ablakok irányában kékes
tódult fel, s mindnyájan ujból ide-oda kezdtek
kálni a folyosón. Mindenki az ajtót kereste.

— El akarunk! Nem akarunk megfalni! kiálták
jajgatva a gyermekek. Mia!tt így mindannyian egy
ajtó felé tódultak, sőt egyesek már rázták is az ajtót,
hirtelen felkiáltott az igazgatónő;

— Az ég szerelmére, a kulcs szobámban van!
Nem mehetünk ki! Oh istenem! — istenem! kiáltá
azután, kezeit a kis gyermekek fejére téve. Hát ezek
az ártatlanok bűnhődjenek az egy bűnösért? És te-
kintete Gabriella arcát majdnem keresztül dőfte.

— Mióta intézetem fennáll, nem zártam be ez
ajtót belülről, csak egy tudja, miért tettem! Ot ter-
helje a felelősség.

— Hol van a kulcs? — szakítá félbe hevesen
Gabriells a haszontalanul fecsegőt.

— Ágyam mellett! Az asztalon!

— Rögtön elhozom!

— Hozza siessen, siessen!

A gyermekek zokogása szárnyakat adott Gab-
riellának. Nem törődve a szembe tóduló füsttel, re-
pült a folyosón végig. Nem gondolt a maga veszedel-
mére, midőn vissza mert menni a már égő házrészbe,
ő csak a szegény ártatlan gyermekek megmentésére
gondolt.

Hallotta a lángok pattogását, a vizsugar csatto-
gását és sistergését, de azért bátran futott a vakító
fényen keresztül a szobába. Forró légáram csapott
arcába. De azért előre törletett a kis asztalkához s
megragadta a kulcsot. De a mint kilépett a szobából,

borzasztó aggodalom szállta me. Mintha hajszották
volna, úgy futott vissza a folyosón, de egy forró, he-
ves légáram állta útját. A forró gőz bezuzta az abla-
kokat, a melyek most ott csörömpöltek a folyosón,
utját állva. De ő még mindég előrenyomult. Még hal-
lotta az üvegek csörömpölése közben, miként feszít-
tetik be kívülről a folyosó ajtaja, még látta a tűzoltók
sisakjait csillogni, de azután elveszté eszméletét s mit
sem tudott magáról. Félig álmában, mintha felemelné
őt valaki, mintha hűvös levegő érintené arcát s meg-
mentené a megfulástól, de tagjait nem tudta mozgatni,
szemeit kinyitni.

Midőn régre ismét eszméletére tért, a polgár-
mester csendes szobájában találta magát. A nagy
függő lámpa az asztal fölött, égett. Ő a pamlagon fe-
kült s a polgármester aggodó tekintettel hajolt föléje,
hideg borogatást téve fejére, mialatt kezét baljában
tartá. Néhány pillanatra oly boldog érzés fogta el,
hogy meg sem mocszant. Majd azonban, midőn tisztán
emlékezett vissza, felugrott s hevesen kérdé: Miért
vagyok én itt? Hol vannak a többiek? A tanítónők
és gyermekek?

— Mindannyian jó helyen vannak! Részben a
szomszéd házakban, részben a szemben lévő szálló-
dában lettek elhelyezve. Néhány gyermek benn alszik
elfogadó szobámban, melyet gyosan fűtettem. Legyen
csak nyugodt, senkinek sem esik baja.
(Folytatása következik.)

hazantaztában Berline át vennie útját. — A „Post“ hangsúlyozza, hogy nagyon is kétséges, hogy a viszonyra a császár látogatása, ha egyáltalán megtörténne, előnyös hatással lehetne, tekintettel arra a nagyfokú ellenségeskedésre, melyet az orosz hírlapok Németország ellen rendszeresen üznek; bizonyosnak vehető, hogy úgy a panszlávok, mint a sajtóban működő pártfelek nagyon zokon vennék, ha a császár látogatást tenné a német császárnál és ezért is, hogy a panszlávok szemében német barátságát leplezze, illetőleg barátságos indulatáért elnézést nyerjen, komolyabb kérdésekben, minő p. o. a látogatás kérdése felett inkább németellenes módon fogna nyilatkozni.

A „Journal de St. Petersburg“ oda nyilatkozik, hogy a bolgár nemzetgyűlés határozatai egy intermezóval többet fognak eredményezni, azonban semmiképen sem fogják a bolgár kérdés megoldását előmozdítani. A nemzet színleges képviselője, mely csalárd hazugágnak és erőszakosagnak köszöni létét, állandó viszonyokat nem teremthet. A bolgár kérdés e szerint egy lépést sem tett előre, és a kiontott vér nem forraszthatja össze a nemzetet a kormányval. A „Journal“ végül a külföldi lapok híreit a bolgár kérdésre vonatkozó tárgyalások állásáról alaptalanoknak jelenti ki.

Radoslavov 150 párthive Ferdinánd herceghez intézett nyilatkozatot irt alá, a melyben panaszt emelnek, hogy megakadályozták őket választói jogaik érvényesítésében, közülök egyeseket önkényesen elfoglaltak, másokat megveretással fenyegettek stb. Ennek alapján a nyilatkozat aláírói kétségbe vonják, hogy a megválasztottak valóban a sophiai kerület képviselői lennének és remélik, hogy az uralkodó legalább elvben meg fogja védeni a főváros hódolatteljes és nyugodt polgárainak becsületét, életét és jogait. A nyilatkozat aláírói végül a királyi fenség loyális, hű és alázatos alattvalói-nak vallják magukat.

A Romániában tartózkodó bolgár emigránsok száma az utóbbi napok alatt észrevehetőleg megfogyatkozott. Sokan közülök Szerbiába mentek.

Gibraltárból érkezett hírek szerint az olasz álmami ezredek között viszálykodások történtek és az általános fegyelmetlenség folytán a katonaság zavargásokat idézett elő. Legutóbb a Verdura téren összejövetel történt a viszálykodó ezredek között és ez alkalommal a kormányzó által kirendelt csapatok fegyvereiket is használni voltak kénytelenek, miáltal számos sebesülés történt. Ezek után Gibraltárba több hadiszállítóhajót várnak, hogy a gyanus ezredek elszállítsák.

Rómában 22-én d. u. nyitották meg a külügyi hivatalban a kereskedelmi szerződés megnyitása iránt Ausztria-Magyarország és Olaszország között megindított tárgyalásokat. Jelen voltak Crispi, Magliani és Grimaldi miniszterek, Bruck nagykövet és az osztrák-magyar és olasz küldöttek. Crispi rövid beszéddel megnyitván az értekezletet utalt, a két állam között fennálló barátságos viszonyokra és óhaját fejezte ki vajha a barátság kapcsai a tárgyalások folyamán a szerződés minél előbb való létrejötte által megszilárdulást nyernének. Az osztrák-magyar nagykövet ugyanily értelemben válaszolt és azután a miniszterek és a nagykövetek távoztak, a nemzetközi bizottság pedig a

tanácskozás rendjének megállapításával megkezdte a tárgyalásokat.

Okt. 22-én orleanista konferencia tartott Brüsszelben a párisi gróf elnöke alatt.

E. M. K. E.

Fényes, emlékezetes ünnepet ült vasárnap, f. hó 23-án a brassómezei magyarság. — Az „E. M. K. E.“ brassómezei fiókegyetelének második évi közgyűlése volt. Egyszerű és egyszerűségében fényes, lélekemelő, — a magyarság életére messze kiható. — Ily ünnepely oly helyen, mint Brassó, kettős értékkel bír. Egészén más, mintha Kolozsvárt, vagy más magyar városban tartatnék. Itt egyúttal nemzeti jelentőségű nemzeti ünnep, hol ily alkalmakkor proklamálja ez a maroknyi, elszigetelten élő magyarság, hogy, bár a sors messze, az ország legvégső s egyik legexponáltabb helyére helyezte, itt nemzeti hivatása magasztán álló magyarság él; proklamálja az összetartozandóság érzetét, a magyar állameszme diadalmaskodását.

A vasárnapi ünnepély nemzeti ünnep volt a szó szoros értelmében. A magyarság szíve-java, a nép, mindmegannyi, kit hivatása másfelé nem szőlított, ott volt, mindegyik részt akart venni a lélekemelő ünnepélyen.

Az évszázados városház tanácsterme egészen megtelt díszes közönséggel s ott, hol most harmadéve az E. M. K. E. iránti bizalmatlanság nyert kifejezést, ugyanazon helyen, ugyanazon asztalnál az E. M. K. E. dicsősége hangzott, hogy vigye szét az országban a hírt, hogy a brassói magyarság nagy nemzeti ünnepet ült, az E. M. K. E. diadalát második évi közgyűlésén.

A szép ünnepély lefolyásáról következőkben tudósítunk.

*

A városi tanácsház tanácsterme egészen megtelt közönséggel, midőn 11 órakor Koós Ferencz kir. tanácsos tanfelügyelő, fiókegyeteli elnök következő gyönyörű, emelkedett hangú beszéddel nyitotta meg az ülést:

Mélyen tisztelt közgyűlés!

„Megállani, a munkába belefáradni nem fogunk sőt hangya-szorgalommal fogunk dolgozni egyetértve. Összetartva, édes magyar hazánk és nemzetünk szebb jövőjének érdekében.“

Ezt az ünnepélyes ígéretet tettem volt önök előtt ebben a teremben az E. M. K. E. Brassó vármegyei fiók-egyetelének múlt évi október hó 17-én tartott első rendes közgyűlésén a tisztikar és a választmány nevében.

Ma, midőn újból szerencsés vagyok önöket fiók-egyetelünk második rendes közgyűlésén a legszélyesebben üdvözölni, egyúttal örömmel jelezhetem azt is, hogy a tisztikar és választmány második évére visszapillantva, tiszta lelkiismerettel elmondhatom, hogy ígéretünket beváltottuk, hogy hangya szorgalommal dolgoztunk e második évben is egyetértve, összetartva édes magyar hazánk és nemzetünk szebb jövőjének érdekében.

Hoi tények beszélnek, ott felesleges a szó-zaporítás. Mi abban a kedvező helyzetben vagyunk, hogy tényeket mutatunk fel, melyeket mindjárt elő fog ter-

jeszteni a titkári jelentés. Nem a hű-kérkedés mondatja ezt velem, a mi korommal és e hely méltóságával, hova önök megtisztelő bizalma helyezett, össze sem illenék, hanem az a megnyugtató öntudat, mely a híven teljesített hazafias munkának önök elismerése mellett a legdrágább jutalom.

Végzett munkáink közül ez uttal is a legmáradandóbbra mutatok, a bolonyai kisedővódára, melyet ez évi július hó 3-án nyitottunk volt meg előbb az ottani állami elemi iskola épületében, melyet Trefort Ágoston vallás- és közoktatási magyar királyi miniszter ur ő nagyméltósága e czélra a nyári szünidőre ingyen kegyeskedett átengedni, majd szeptember hó 1-én az e czélra bérelt helyiségben, melynek térs udvara és kertje van, s melyet a szükséges butorokkal és taneszkerekkel épen úgy elláttunk, mint a belvárosi óvodát. Ovónőül Veszprémi Ida okleveles ovónőt választottuk, dajkául Soós Elizát, kik kitűnően töltik be helyüket s kik mindketten városunk magyar szülői.

Hogy milyen szükség volt erre az óvóintézetre, mutatja az a körülmény, hogy ez ideig 67 gyermek iratott be. A belvárosi óvodába a vizsga óta beiratott 100 gyermek s így a kettőbe július óta máig 167.

Két magyar óvodát hoztunk létre itt Brassóban rövid két év alatt s a mit létrehozunk, azokat fenns fogjuk tartani. A magyar hazafiság hozta ezeket létre s a magyar hazafiság fenns fogja azokat tartani. Sértés volna a brassói magyarság hazafiságáról másképen gondolkodni.

Uraim! Egy eszme villant át hazánkon kelettől nyugatig s áthatotta minden rétegében nemzetünket. Társadalmilag szövetkezve, meg kell menteni a pusztulástól az erdélyrészi magyarságot. Társadalmilag létesítendő közhasznú intézetekbe, u. m. óvodákba, elemi nép- és szakiskolákba össze kell gyűjteni, nevelni és oktatni az eddig nem gondozott ifju nemzedéket. Ezen eszme lelkesített kicsiny körünkben két év óta benünket és fog lelkesíteni még továbbra is.

De legutóbb lelkesített két év alatt a legelső magyar embernek, dicsőségesen uralkodó ő császári és apostoli királyi felségének I. Ferencz József legkegyelmesebb urunknak, királyunknak ama legmagasabb kegye, melylyel óvodáink felszerelésére saját magánpénztárából 300 frtot kegyeskedett adományozni. Elég magas kegy és kitüntetés a legmélyebb hála kötelezte egyetelünk minden tagját s egyúttal lelkesítő példaként állott előttünk a törhetlen munkálkodásra.

* * *

Van még egy pontja városunknak, — a hova fiókegyetelünk óvodát fog állítani és ez a Bolgárszeg vagy felső belváros. Számosan laknak ott magyar iparosok, tanárok, tanítók, tisztviselők, de legszámosabban szegénysorsu testvéreink szétszórva a bolgárszegi tömör románság között.

Minden magyar család egy-egy kis sziget ott, mely az idegen elem hullámveréseinek szüntelen ki van téve. — A szűkkörü családi életen kívül a városi kórháztól fel a Salamon kövéig egyetlen egy román, kath., szerény elemi népi iskola védi ott a végpusztulástól anyanyelvünket, nemzeti életünket. Ott tehát nagy és fontos hazafias munka várakozik fiókegyetelünkre, a brassói magyar társadalomra. Nem az ottani románság megmagyarosításáról van ott szó, hanem az ott

Az én barátaim.

— Dr. Weiss Ignácztól. —

(Folytatás.)

Látták volna, hogy én — mig személyesen nem támadtattam — a megyei és városi ügyek terén csak a rendszer, a rossz gazdálkodás és a szűkkeblű klikk, kizárólagosság ellen szólaltam fel, meggyőződéseim volt az, hogy a fennforgó rendszer és vagyonkezelés és a minden jóra való törekvést békákban vető és ezáltal közönyösségre kárhoztató klikk-uralom folyton csak nagyobb terheket fog reánk róni és a tönkretétel örvényéhez vezet; láthatták volna, hogy én a nemzeti gyűlölettel sokkal távolabb állok, semhogy ilyesmi agyamhoz vagy szívemhez férhetne; és ha illetékes helyen tudakozódtak volna, megtudhatták volna, hogy a „Brassó“ szerkesztő-ébe, irányára, elveire, tendenciájára és modorára soha sem szóval, sem írásban be nem folytam és hogy abban minden, a mit irtam nevem aláírásával jelent meg, vagy legalább nevem kezdő betűivel, mert azok közé tartozom, kik az oroszva támadást a hírlapok terén is meggyalázó eslekvénynek tartják.

De hát ezen jó ismeretlen ismerőseim nem járnak azután, hogy a valót megtudják, én meg nem ismerem őket, hogy személyesen fevilágosíthatnám a „való felől“, és így ezek a tudatlanság tág tengerén

tévelygven, be kell várnom, mig a „tudás“ boldogító részében kelnek majd ki, ha ugyan a véletlenség vagy jobb érzetük szele őket oda valaha elvezeti.

Ezen két párt közül az első szándékosan, a második szándéknélkül, mert tudatlanságból lévén „rossz emberem“, ezektől különbözik némileg elenségeim azon nagy kiterjedésű osztálya, mely e kettő légkörben élve, vagy azon légkörrel csak érintkezve, engem még külsőleg sem ösmerek, de az azon légkörben itt ott el-el röpködő egy-egy szóból következteti, hogy én rengeteg veszedelmes ember vagyok, és ezek közül telnek ki aztán azok, kik velem egy házban, de még az utcában sem mernek lakni, ha csak halják, hogy ott lakom, és ezeket csak sajnálni tudom, mert ezekkel úgy vagyok mint a protestánsok az Istennel, „nem látjuk egymást“, mi tán jó is, mertha látnók egymást, még tán meg is szerethetnők egymást, és ebből nagy baj származhatnék a klikkre és az ámitókra nézve.

És ezzel megösmertettem az én ösmeretlen ellenségeimet, azokkal t. i., kik engem ismernek, de kiket én nem ösmerek, kiket én ösmerek, és kik engem nem ösmerek és azokat kik engem ösmernek és kiket én sem ösmerek és mindezek dicséretére be kell vallanom, hogy ezektől még a legkevesebb bajt vagy kellemetlenséget kelle észlelnem.

Másként van ez azonban barátaimmal, érvén ez alatt azokat, kikkel barátságosan érintkezem, ment én irántuk barátságos érzelmekkel viseltetem.

Ezek is több csoportra oszthatók, mert hol nem lehet osztályozni, ha az ember akar!

Itt első sorban jönnek azok, melyek azon a téren, melyen én is küzdök, értem a társadalmi és közügyek terét, kisebb nagyobb mértékben szerepelnek vagy szerepelni akarnak.

Engem ezek mindenikéhez igazi barátságos jóindulat és azon őszinte óhaj csatol, — hogy őket egyenként és összességükben működésükben, törekvéseikben és ambíciójukban támogassam és segítsem, habár ezen őszinte, igaz modorom megkövetelhetni, hogy legalább indifferentek legyenek velem szemben, jóakarattal ezektől sem várok, úgy találom, hogy ezek is bizonyos tartozkodó, feszet és titokzatos magaviseletet tanusítanak velem szemben, persze azért, mert azt hiszik, hogy velük szemben tanusított jó akaratom mögött valami különös ambíció rejlik, mely előbb utóbb felül akar kerekedni rajtok és ezért gyanakvók, kétkedők és kétszínűek.

(Folytatása következik.)

szász lakó magyarság népnevelésének felkarjásáról, megmentéséről.

A ki végig fut elméjével ama roppant területen, a mely Bolgárszegben a gör. kel. gymnasiumtól egyes vonalban a Salamonköig, ezenkívül pedig azt a külvárost két felől kerítő hegyláncnak völgyeiben egészen a hegyláncok ormáig terjed; a ki bejárta, mint én tettem, Bolgárszeg külvárosnak minden utcáját, minden egyes völgyét, úgy szólva minden zege-zugát, csak az tudhatja, és érezheti, hogy minő elhagyatott állapotban élnek ott népnevelés tekintetében a mi honfitársaink s hogy mily égető szükség van ott egy magyar óvodára. — Már ezelőtt öt évvel száznál többre ment ott a 2—3 éves magyar gyermekek száma, pedig ki birta volna a szülőket házról-házra járva, mind megtalálni és a gyermekeket pontosan összeírni? Ilyen munkát egyetlen ember el nem végezhet.

Mindennek tudata daczára fájo szívvel kell kijelentnem, hogy a Brassó vármegyei közművelődési fiókegylet, a brassói magyar társadalom nincs, ma még abban a kedvező helyzetben, hogy közművelődési egyetünk harmadik évében azaz a legközelebbi évben a harmadik brassói magyar óvoda felállításával kecsegtethetné önöket. Kötelesek vagyunk számot vetni erőnkkel és a várható külségelylyel. Nem szabad a már meglevő két óvoda lételet kockáztatnunk. Mig ezeknek jövőjét szilárd alapra nem fektetjük, addig nem lehet, nem szabad tovább terjeszkednünk.

Mindezek megfontolása mellett is elnöki kötelességemnek tartottam kijelölni a ért, rámutatni ama hazafias és humánus feladatra, a mely a közel jövőben fiókegyletünkre várakozik.

Mikor Brassóban három magyar kiseddóvó intézet leend s mikor mi ezeknek fennállását biztosítottuk, akkor olyan munkát fogunk elvégezni, melylyel a magyar nemzet elismerésére érdemesítendjük fiókegyletünket. — Távol van még tőlünk az az idő, de erős bennem a brassói magyarság hazafiságában vetett hit, hogy mi azt meg fogjuk érni.!

Azon a hazafias munkán, melyen mi a haza jövőjének épületén bármily kis körben, bármily kis erővel, de egész odaadással dolgozunk, az ég áldása és a halás utókor halája örangyalként fognak virasztani.

„Kiben az istenség szikrája van, magas vagy alantas helyen sok jót tehet, csak előtte álljon mindig a magyar név becsülete.“

A legnagyobb magyar mondotta ezt az örökigazságot.

* * *

Uraim, kedves honfitársaim! Mint eddig, úgy ezután is ez legyen a mi jelszavunk: „Mindent a hazáért és a magyar név becsületeért.“

Ne feledjük soha, hogy attól a munkától, melynek szolgálatába önkéntesen állottunk, a közművelődésnek társadalmi uton való terjesztésétől függ legnagyobb részben a magyar haza, ha ennek minden hű fia és leánya társadalmi téren is hiven teljesítendi hazafias kötelességét. — Én hiszem is, hogy teljesitem fogja.

A magyar szereti hazáját úgy, mint jobban e világon senki sem szeretheti. A magyaroknak, ha előtte hazáját és becsületét emlegetik, szíve azonnal gyorsabban gobog, arcza lángra gyulad, szemei égi fényben lángolnak, egész lényében felmagaszosul és nincsen olyan áldozat, melyet hazájáért és becsületeért meg ne hozna.

Hazáért és a magyar név becsületeért előre a társadalmi uton megkezdett közművelődés terjesztésének szent munkájában! Tőlünk függ, hogy tisztelté tegyük a magyar hazát és a magyar név becsületét itt a Czenk, a Nagykőhavas, Hegyes hegy és Csukás lábainál, hazánk e klasszikus szépségütere az anynyi történelmi emlékekkel megszentelt Barcaságon, sőt messze túl ennek határain, széles e hazában.

Támadhatnak a hazafias és szent munka hevében közöttünk véleménykülömböségek, nézeteltérések: s ezek magukba véve még szükségesek is. Csak egynek nem szabad támadni soha: meghasonlásnak. Addig élünk és működünk hazánk javára, a magyar név becsületére, míg összetartók leszünk s a nagy nemzeti célt szemeink elől soha és semmi körülmények között el nem tévesztjük.

Mily lélekemező gondolat, ha ma két évi együtt működésünkre visszatekintünk. Elrepült ugyan e két év is életünkben, mint kedves álmoké az ébredőnek, de megkötöttük e két év drága emlékeit, a repülő időben marandót állítottunk. Erre a két évre még száz év múlva is halálával fog visszaemlékezni a brassói magyarság.

A ki pedig ma itt e teremben jelen van, mindenki önérzettel elmondhatja magáról, ha az általunk végzett munkával viszagondol Petőfiel:

„Egy kis büszkeségnek ragyogó szikrája szökken a szememben.“

Mitán szólhat ma magában itt mindenki így, mert nincsen itt közöttünk senki, a kinek ne lenne kisebb-nagyobb része az általunk végzett hazafias munkában. Férfiak és nők, ifjak és öregek szent lelkesedéssel járultak a nemzeti munkához s egymással kezelt fogva, az egyenkinti csekély erőt egyesítve, — maradandó munkát teljesítettünk.

Uraim! Legyen így ennek utána is. Tegyük méltóvá a tiszteletre és elismerésre a brassói és Brassó vármegyei magyarság nevét a világ előtt, mint tettük a letűnt két év alatt.

Könnyű lesz akkor nekem, mint volt eddig is, az én elnöki tisztem és kötelességem, önök által támogatva, tanácsolva, önök által lelkesítve, nem fogom érezni a munka és felelősség terhét, sőt örömmel hangoztatom a költő szavait:

Nem tudom én ki volt nagyobb,
Csak áldom az Istenemet
Azért, hogy én magyar vagyok.*

*

A zajos helyesléssel s helyenként lelkesedéssel fűbeszakított beszéd után Sztterényi József jegyző felolvasta a mult évi közgyűlés jegyzőkönyvét, mely kifogástalannak találtatván, hitelesített. Egyidejűleg kimondatott Molnár János felszólalása folytán, hogy jövőre a hitelést két, e célból kiküldött tag teljesítse. A mai gyűlés jegyzőkönyvének hitelesítésére felkértek: Lázár Gerő és Orbán Ferencz. Most következett az ünnepély egyik főpontja, a választmány évi jelentése, melyet Sztterényi József, a „Brassó“ szerkesztője irt s olvasott fel. Az érdekes jelentést lapunk más helyén közöljük; itt csak megjegyezzük, hogy a jelentés egyes helyeit a közönség zajos éljenzésekkel szakította félbe, végén pedig lelkesen megéljenzte. — A jelentés egyhangulag tudomásul vétetvén, Molnár indítványaira a választmány nagy tevékenységeért jegyzőkönyvi köszönet szavaztatott. Majd Bede Dániel emelkedett fel, hosszabb beszédben méltányolván a titkári jelenlét érdemeit s kiemelve egyrészt a jegyző nagy tevékenységét, — másrészt óhaját fejezvé ki, hogy e jelentés mennél szélesebb körben elterjedjen s olvastassék, indítványozta, fejezze ki a közgyűlés jegyzőkönyvi elismerését és köszönetét Sztterényi József jegyzőnek és nyomassa ki a jelentést egyleti költségen, mellékelve azt a „Brassó“-hoz. — Az indítvány lelkes éljenzéssel határozattá emeltetett. — Majd Skita Mihály kir. járásbíró, mint a számvizsgáló bizottság előadója, jelentést tesz a pénztárvizsgálatról, melynél a pénztárt teljesen rendben lévőnek találták s a felmentvény megadását hozzák javaslatba. A gyűlés Józsa Mihály h. pénztárosnak a felmentvényt jegyzőkönyvi köszönet kapcsán megadja.

Az év folytán megörült pénztárosi állásra közfelkiáltással Józsa Mihály tanító h. pénztáros, a két választmányi tag helyére szintén közfelkiáltással Szabó Ince vasuti mérnök s Víz József kir. törv. széki bíró választattak meg.

A tagdíjakból a fiókegyletre eső 25% hovaforrása iránt is intézkedvén a gyűlés, miután jóváhagyta az óvodai költségvetést és számadást, két nagy fontosságú indítványt fogadott el a közgyűlés. Az első Dr. Kabdebó Ferencz, a második Sztterényi József terjesztette elő.

Elsőzör: a közgyűlés örömet fejezi ki azon, a kulturegyletek kongresszusa alkalmával nyilvánosságra jutott hír fölött, hogy az E. M. K. E. jövő évi közgyűlését vidéken s pedig valószínűleg Brassóban óhajta tartani, egyidejűleg a kulturegyletek kongresszusával s e határozza, hogy a közgyűlésből kifolyólag meghívja az igazgató-választmányt, tartsa a közgyűlést tényleg Brassóban s hívja meg e célból a kulturegyletek kongresszusát is.

Másodszor: óhajtaudónak s szükségesnek mondotta a közgyűlés, hogy akár a magyarországi Kárpát-egylet terjeszse ki működését az erdélyi részre, akár pedig külön erdélyi Kárpát-egylet létesíttessék. E célból felkértek a központi igazgató választmány, hogy ezen, általa már tárgyalt eszmét mielőbb valósítsa is meg.

Mindkét indítványt a közönség lelkes éljenzéssel emelte határozattá. Hosszab vitát idézett elő Dr. Kabdebó Ferencz azon indítványa, hogy a választmány utasíttassék, az egylet iránti érdeklődést a hétfalusi községekben fiókkörök létesítése által emelni. — A vitában részt vettek: Bede Dániel, ki ellene szolt a vidéki fiókköröknek s Sztterényi József, ki egyszerűen a választmányhoz kérte utasíttatni az ügyet, — mihez indítványozó is hozzájárulván, az ügy a választmányhoz utasíttatott.

Ez volt a közgyűlés lefolyása. Minden határozat egyhangulag, igaz lelkesedéssel hozott s ama szép összhang, mely a gyűlést jellemezte, — egyuttal jellemzi a brassói magyarságot is.

Már déli egy óra felé járt az idő midőn az el-

nők, kimerítvén a tárgyrendet, a gyűlést a tagok lelkes éljenzése közepette feloszlatta, hogy az „Európa“ szállodában a tagok egy része ismét találkozzék kedélyes ebédre.

Tanügy.

Br. Eötvös József és a méhészet

— Bíró Sándor-tól. —

Halhatatlan kultusz-miniszterünk, kinek teremő lelke megalkotta az 1868-ki népoktatási törvényt, ki a magyar népiskolák első alapját megveté — boldogemlékü báró Eötvös Józsefnek éber figyelme örökre nevezetes törvényezikében mindenre kiterjedt.

Ide-oda két évtized folyt le eme törvény keletkezése óta, a mi oly nemzetnél, mint a magyar, mely századok mulasztásait évtizedek alatt akarja óriási erőfeszítéssel pótolni — sok időnek nevezhető: — mindazonáltal az utóbbi 20 év alatt a népnevelés terén nevezetesebb alkotás alig történt: az összes népoktatási művelet az 1868-ki XXXVIII. törvényezik keretén belül mozog, s még jó ideig is maradhat e körben, mert sok van abban, a mi még maig is csak a jámbor óhajások közé tartozik.

Eme törvényezik, igaz, idegen országok népoktatási törvényeinek mintájára készült, de gondosan meglőn tisztítva minden fölösleges sallangtól, minden a magyar ember erkölce és szokásaival össze nem férő idegen hajtástól, s bele lőn olvasztva mindaz, a mi kulturában elmaradott nemzetünk gyors és biztos előhaladásához szükséges.

Eme törvényezik szülő-anyja, az, mi Eötvöst tette készítő, vezérelte s alkotásaiban egész a befejezésig kitartásra buzdítá, nem volt más, mit azon meleg szeretet, melyet ő hazája és nemzete iránt táplált. Ő, ki annyira szerette hazáját és nemzetét hogy, ezeknek érdekében egy egész életen át tanulmányozta a külföld népnevelési intézeteit, boldoggá akarta tenni e hont, e népet.

Külföldi utazásaiban látta, hogy idegen országok nemzetei sokkal módosabbak es jobblétnék örvendvén boldogabbak, mint a magyar. S mig más országok az ipar és kereskedelem, tudomány és művészetekben gyorsan emelkednek; addig hazánk, nemzetünk ipara. kereskedelme pang s a művészet és tudományok terén sem észlelhető kíváncs előhaladás. És lelke elkomorult, szíven éles fájdalom futott át. Érezte, hogy ez így tovább nem maradhat, itt tenni, gyorsan munkálni kell. „A haza dicsőségét a nemzet boldogságát tőled várja!“ — e hang esendült meg szívében, s báró Eötvös e perczől oly lázas tevékenységet fejtett ki, hogy elvégre is is nem a kornak, hanem a szakadatlan és fölemészítő munkának esett áldozatul, ő „ki utolsó lehetéig a magáénál nagyobbra becsülte a nemzet boldogságát, a haza dicsőségét.“

„Boldog nemzet, dicső haza!“ Ti vagytok az a „jobb kor, mely után buzgó imádság epedez százezrek ajkán.“ E szép jövőn csüngött báró Eötvös lelke, e várvavárt kornak vette meg alapját XXXVIII. törvényezikében s rajtunk áll, az utódoktól függ, hogy elővárászoljuk azt a nagy napot, mely boldogságot és dicsőséget áraszt Szt. István birodalmára. S ha Eötvös szellemében működünk, ha kitartó szorgalommal dolgozunk: bizonyára célhoz jutunk. Mert csak a gyáva szív, ki a szép, jó és igaz iránt érzéketlen, ki önmagával és Istenével meghasonlott — vesztli reményét csak a gyáva test, ki a pontos és lelkiismeretes munka elől, a szorgalomnak rendelt küzdő-térről a télettség édes, de gyilkoló karjai közé dől, eshetik kétségbe egy szebb jövő felett!

Báró Eötvös a munkát állítja oda, mint a mely egyedüli eszköz nagygyá tenni e hont, boldoggá a nemzetet. Azért népoktatási törvényezikében föléli a szellemet képző tantárgyak között az összes gazdasági és kertészeti gyakorlatokat is; hogy tanuljon meg a magyar gyermek már az iskolában munkálkodni, dolgozni, hogy nagy korában hasznos foglalkozással töltsen szabad idejét, hogy új, kereset-forrás nyíljon a szegény ember fiának, kinek oly sok véres verejtéket kell hullatnia minden falat kenyérért, s ki gyakran szívesen dolgoznék, de mert mihez sem ért, semmit tevással fecserli a drága időt.

„Tanítsátok dolgozni, adjatok munkát, nyissatok tisztességes kereset-forrást a népnek, s a nemzet becsületes és boldog s hazátok dicsőre lesz!“

Ha végig gondolok nemzetem multján, a melyben a szertevonás, a fektelen szabadosság a legtöbb és legvérvörbb sebeket ejté nemzeti nagylétünkön, azt mondom: Édes népem! Mindenek oka abban keresendő, hogy nem voltál elég szorgalmas a munkában, nem voltál ügyes iparos, okos kereskedő, nem tudtad, mert nem tanítottak meg reá, hogy a legdrágább kincset, az időt, munkával lehet megvenni.

Helyi és vidéki hírek

Lapunk mai számához egy egész iv melléklet van csatolva.

Személyi hírek. Gróf Bethlen András főispán uró méltósága városunkba érkezett s tegnap elnökölt a számonkérő szék ülésén, ma pedig a megyei közgyűlésen. —

Magyar színészet. Gerőfi színtársulata vasárnap Rátkai Lászlónép színművének, „Felhő Klári”-nak sok jóakaratra mutató előadással nyitotta meg előadásainak sorát. A kissé hosszadalmas menetű darab, melyet ez év tavaszán Danéz társulata szintén egészen élvezhető módon már bemutatott, s mely annak idejében tárczában is taglaltatott, e népszínmű ismeretes volta okozhatta, hogy tegnapelőtt kevesebb közönség nézte, minf a mennyit az egyes szereplők igyekezete s az eléggé gördülékeny összjáték megérdemelt volna. A női szereplők közül Sz. Némethné D. M., a czimszerep személyesítője érdemel első helyen említést; temperamentummal s vervevel játszik; énekével is bevált. Lejtényi Cornelia nehéz szerepét (Kóla Eva) elég ügyesen juttatta érvényre. Kár, hogy tetszős színpadi megjelenését s biztos tudását szerepének berekedt hangja némileg kellemetlenül befolyásolta. Gerőfi Aba Andrást mérsékeltén, helyenként igaz bensőséggel, rokonszenvesen alakította. — Mátrai Gyula (Fátyol Ferkó) jobb énekes, mint színész. Hangja eléggé sympathikus s erőteljes; csak tulságosan tremoláz. A többiek közül Daróczinét (Rokkáné), Kendi Gusztávot (Tenger, molnármester) kell dicsérőleg megemlítenünk. Kár hogy a már máshol lefoglalt városi zenekart az előadásnál használt zongora sehogysém pótolhatta. Az Erkel Elek által írt csinos népdalok más kíséret mellett bizonyára nagyobb hatást idéztek volna elő. — Ma Kontinak itt még nem adott operetteje „Az eleven ördög” kerül előadásra, melynek már a darab ismeretlen voltánál fogva remélhetőleg az eddignél nagyobb néző közönsége lesz.

Rendőri hírek. Gyanus arany Negus Juon és Voicu Constantin helybeli pénzváltók négy héttel

előzőll állítólag 3 kisborosnyói román paraszttól mintegy 2 kgr. súlyu rudaranyat vásároltak 488 frton, melyet állítólag egy helybeli aranyművesnél akartak beolvasztatni, hogy azután a bécsi pénzverő intézetbe küldjék. A rendőrségnek sikerült ezen aranyat, melynek értéke körülbelül 3300 frt, megkeríteni s mint-hogy felette nyomatékos gyanúkok merültek fel arra nézve, hogy ez az arany valami lopástól ered, az esetről jelentést tett az illetékes büntető bíróságnak. — Lopás. Welstyán Nikolai nap-szamos leánya azon gyanu alatt áll, hogy szomszédnője, Paraskiva D. Fur-nika távollétében annak elzárt ládjából 290 frtot lopott ki. E gyanut támogatja azon körülmény, hogy Paraskiváné reá bizta kapu- s szobakulesait. Ámbár a leány konokul tagadja tettét, mindazonáltal letartóztatta a rendőrség, mert atyja egy helybeli pénzváltónál 17 darab aranyat vásárolt neki s azonkívül a vásár alkalmával is nagy bevásárlásokat eszközölt. A leány átadatott a bíróságnak. — Zsebtolvajok. Az ismert zsebtolvajok, Varga György, Boldizsár Mária s Tréfás Virág f. hó 21-én Inoze András szárazajtai lakos kocsijáról 11 meter posztót loptak le, melyet egy ó-brassói vendégőrsnek akartak eladni. Egy csendőri őrzár-atonban tetten kapván őket, bekísérte a bírósághoz. Gyilkos bika. A deresztői marhacsorda pásztort tegnapelőtt megrohanta a bika, midőn az ottani szes-tyárba akarta hajtani s oly súlyosan sebesítette meg, hogy be kellett szállítani a kórházba. Csendzavarás. Papp József helybeli péksegéd vasárnap este kissé mélyen tekintett a pohárba. Ebben a kedélyes állapo-tában zavart provokált az utczán s ellenszegült a rendőri őrzártnak, mely azonban mégis csak bekísérte őt, hogy a hüvösben aludja ki édes álmát. — Találtatott a polgári kórház előtt egy tárcza némi készpénzzel. — Bitang lovat fogtak el va-sárnap éjjel az ó-brassói hosszú-utczában. A tulajdo-nosok jelentkezzenek a rendőrségnél.

Gyűlés. A »brassói magyar polgári kör« az 1886. nov. 14-én tartott közgyűlés határozata alapján f év és hó 30-án d. u. 3 órakor közgyűlést tart, hová a

tagok és más érdeklődők tisztelttel meghívotnak. Targysorozat: 1. Elnöki megnyitó. 2. Jegyzőkönyv felolvasása. 3. A gr.-Széchenyi-féle alap % jának ki-osztása két ip. tanoncz között. 4. A városi tanácsnak az árusarnokot illető átirata: előadja a választmány felkérése folytán Sztérenyi József ur. 5. A revideált alapszabályok felolvasása helybenhagyás végett.

Ghyezi Kálmán. betegsége, mint részvétellel érte-sülünk, ismét aggasztóvá vált. Ismét merevség szállta meg tagjait beszédképességét újra elvesztette, dr. Ko-rányi Frigyes egyetemi tanár és dr. Borabás József fő-orvos ismételten consultáltak a beteg állapotáról s azt oly súlyosnak találták, hogy minden perczben catas-trophától tartanak. Már szeme fénye is megtörtött.

A pápai jubileum magyarországi központi bizott-sága e hó 20-iki ülésében bejelentetett, hogy a Ma-gyarországból november 21-én Rómába induló zarán-doklatot Simor János hercegprímás fogja vezérteni. A zarándoklatban számos püspök és főúr is részt fog venni. A bizottság ezennel felhív minden magyaror-szági katolikust a zarándoklatban való részvételre. E tárgyban jelentkezhetni dr. Való Simon pápai kama-rárnál (Budapest, papnövelde.)

(Szállítás a cs. és kir. hadsereg részére.) A brassói kereskedelmi és iparkamara ezennel értesíti az érdekelt köröket, hogy a magas cs. kir. közös hadügyminiszt. a katonaság felruházása és felszerelése 1888-ik évre szükséges tárgyak biztosítására az aján-lati tárgyalást f. é. december 1-ére kitűzte. Az ezen szállítás iránt érdeklők a hirdetményt, a kimutatást a szállítandó tárgyakról és a szerződési tervezetet a nevezett kereskedelmi és iparkamara irodájában meg-tekintethetik.

Vakmerő betörés. 22-én este egy elegáns külsejű, éltebb asszony jelent meg a budapesti főkapitány-ságnál a központi felügyeletet tartó tisztnak előadta, hogy lakásán vakmerő betörést követtek el. Midőn ugyanis rövid időre távozott lakásáról, ismeretlen tet-tések oda behatoltak, a Wertheim-kasszát feltörték s 100.000 frinyi pénzt is értékpapirokat loptak el.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
Sztérenyi József.

HIRDETME NYEK.

Jó kereset!

Bizalmas személye-
ket keresünk törvénye-
sen megengedett díj-
sorsjegyek eladásához.
Magas jutalékot esetleg
havi fizetést adunk.

Fővárosi váltóüzlet társaság

ADLER és Társa

1 Budapest. 25

Jó és friss

MARHAHUS

30 kr. kilója, tehát 4 krral
olcsóbb, mint minden más
mészárszékben, októb. 22-ike
óta kapható a városi tanács-
ház alatt lévő árusító helyen

Uj találmányok

szabadalmaztatnak BENEDEK LAJOS és TÁRSAI sza-
badalmi irodája által Budapesten muzeum-körut
10. sz. — A nagym. Miniszterium által a föltalálók
(416) 1 - 5
bizalmába ajánlva.

Tüdőbaj gyógyítása

tüdőgümő (sorvadás), asthma (léleg-
zethiány), idült bronchialkatharrh,
levegő kilehelés által.

(Rectal-injectio útján.)

A hihetetlen, az orvosok lát-
szólag elérhetetlen ideálja, teljesen el-
van érve ezen gyógymod által! — A
meglepő, elhibázhatatlan eredmény
felett legmeggyőzőbben szólnak alábbi
röviden összefoglalt okmányok, mely-
ek lehetőleg szöszke-intiek. Világhírű
tanárok ezen nyilatkozatait megerő-
sitik a bel- s külföld orvosi lapjai is.

»Gyakran már három napi gáz-
exhalatio által rectal injectioval, eltű-
nik a köhögés, köpés, láz, izzadás és
hőrogs. A test súlya hetenként 1/2—
1 kgr.-ig gyarapodik. A beteg meg-
gyógyul s a legerősebb életmódot
is folytathatja. »Asthmának a gáz-
exhalatio után egy felőrával meg-szü-
nik a lélegzethiány. A kúra folytatá-
sánál a rohamok nem térnek vissza. »
Sőt oly esetben is, midőn a hangszá-
lak tuberkulózus állapota állott be s
a tüdő fele veszte volt, gyógyulás
fordult elő. — 30 beteg a tüdőgümő
utolsó stádiumában egytől egyig meg-
gyógyult a gáz-injectio által.

Mint a világ legnagyobb kórhá-
zaiban, úgy a bécsi cs. kir. ált. kór-
házban is a gázexhalatio-gép kitűnő
sikerrel alkalmazatik. — Bizonyítvá-
nyok rendelkezésre.

A cs. kir. szabad. gáz-exhalatio
készülék (Rectal-injectio) teljesen, a
hozzátartozó készülékkel a gáz fej-
lesztésére, valamint használati utasi-
tással orvosok s magánosok számára
kapható

Dr. Altmann Károlynál

Bécs, Mariahilferstrasse Nr. 80.

Ára 8 frt, csomagolás 30 kr., kész-
pénz- vagy postautalvánnyal.

— Maga a kúra sem terhes, sem zavaró —
27 hatás. 50

1435./1887. tllkvi számhoz.

Árverési hirdetményi kivonat.

Az erzsébetvárosi kir. törvényszék
mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi,
miserint Török Mária férj. Takács An-
dásné gogáni és Török Pendzi férj. Budi
Jánosné ácsfalvi lakos végrehajtónak
id. Török Ferencz gogáni lakos végrehaj-
tást szenvedő ellen 78 frt 50 kr. és jár.
iránti végrehajtási ügyében az erzsébet-
városi kir. járásbírósg területén lévő
Gogán községben fekvő a gogáni 8 sz.
telek-jegyzőkönyvben A + 17, 19 és 20
rends. alatt foglalt id. Török Ferencz és
neje Varga Anna nevein álló összesen 482
frtra becsült ingatlanokra az egyenként
kített becsérték mint megállapított kikiál-
tási árban az egyenkénti és egészbeni ár-
verést elrendelte, és hogy a fennebbi in-
gatlant az 1887. évi november hó 12-ik
napján délelőtti 10 órakor Gogán község-
ben a falusi bíró lakásán megtartandó
nyilvános árverésen a megállapított kiki-
áltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az
ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben
vagy az 1881. LX. töv.-czikk 42. §-ában
jelzett árfolyammal számított és az 1881.
évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt
igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában
kijelölt óvadékképes értékpapirban a ki-
küldött kezéhez letenni, avagy az 1881.
LX. t. cz. 140. § a értelmében a bánat-
pénznek a bíróságnál előleges elhelyezé-
séről kiállított szabályszerű elimervényt,
átsszolgáltatni.

Erzsébetváros, 1887. aug. hó 28.

A kir. törvényszék m. telekkönyvi hatóság.
Inoze, k. egyesbíró.

Könnyű eladás Nagy haszon

A lehető legkedvezőbb felté-
telek mellett kerestetnek az összes
piaczokon bármily állásu egyének
egy nagyon kelendő, a közönség-
nél már meghonosult czikk ter-
jesztésére. — Bérmentes ajánlatok
a jelenlegi állás megnevezésével
„Verdienst” jelisével Heinrich
Schalek, Wien cz. küldendők.